

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 1 af 11

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Stjórnarskrá 1889

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-5, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Stjórn. 1889.

Frá N. G.

A alþ. 1889 báru Sig. St., Jóns Guðrúnar, Síðubær
Briem, Þall Briem og fyrirvarður Stjórnuninn frá
frá fyrirvarðunum og fyrirvarður Stjórnuninn frá
stjórnunum og fyrirvarðunum og fyrirvarðunum
máli Íslands, sér. 6.179 ff. - At meginstefnu var
fyrir. fætta eins og frá. en. mál. hefti samþykkt
1887, nöldum var þó breytt um með fyrst konungs-
valdssins, og þarf hev eigi at fára út í fyrir. ~~Í~~
Hávarður, en hev skifta máli voru at 913 skyldi
vara orðut: „Lundstjóri getur valið atvá at óta
heildin alþingis, og skal þá stopna til nýrra konungs,
áður tveir manndir sér litnar, frá fyrirþingit vor
valið, og skal þá stopna þinginum saman aftrum næsta
at á eftir, at fyrir. var valið. Frá mið Lundstjóri eigi
þjóla alþingi án fyrir samþykktis, eftir at hefur
þurfat fyrir sambandin, eða fyrir en sambandin vor-
hverunt 24. gr., fyrir en fyrir hefur sambandin verit 10
víkum.

317 skyldi vera: „Freyjar brogga með segn hev til, getur
konungur at a Lundstjóri gefi at bráðabringðalög
máli alþinga; frá meða slík lög eigi heva: bága mið
stjórnunarsverina, enda fella fær sér eigi hei, nema næsta
alþingi á eftir samþykkti fær. Eigi mið gefa út
bráðabringðaljörlög fyrir fyrir fyrir hefur fyrir meðalit, en fyrir lög

á meðan samþjæt fyrir af alþingi. Það var p881.indd 2

II. og III. bæfli eru samhl. frv. n.d. 1887. at
öðru en 333 eru sva og ekki lengri. Þókert gjald mið
greita af heimildi sá til þess: fjarlögum
eða fjarauka lögum. — — Slept: Enga tólla eða
stætta mið innheinta, fyrir en fjarlög fyrir þat tímam-
hil eru samþjæt af alþingi, og hafa öðlast stað-
festingar. Á bor.: IV. bæfli eru landshólmur óbort. Sönnul. eða
mið bot. stjórn. upph. íf hafi sá, eyringla mikil
tenging sýr sig, vintid mið viturinni við mið
5:5 1. apríl.: n.d. vor me. borin og inn. frverðar á
þess umblaut er want verkefni snerti hafi: borinið
frann. Í me. voru: Eir. Br., Sig. St., Þórh. Br.,
Göð Guðr. N. Þ., Gerv. Hjorleif, Gond. Góðneon.
Göð Góðneon N. M. Þor. B. 130-133.

Me. leys: til: álit: minniblögg - hbb að samþykktar frv.
að ekki til, að fari en snerti fyrirkomulagit á hinni
áður stjórn landsins. — „Aftur á miði: viljum virða
hinni hættu. Deilel til að breyta frv. að fari, en snerti
skipun e.d. Eftir hinni miðgildandi stjórn. en helmi-
ningar deillinnar meðan hættu til sér ára, en hinna

Stjórn. 1889.

Hell min agurinn heomin af n.d. fætt a fyrir komuleg er
i sjálfru sér sigr heppilegt, enða fullmægir þat alls eigi
þeim hraðfum, sem ólent eru aðstær, fær sem ^(efni deildar) 2. d. eru
hafðar.

Fætt er tilgreinun með efni deild, at helda: vit með vi
deild og veita löggjáfar valbinn meini festu, en annans
myndi verða. Til þess at fá þessu framgreint, býr
efni deild vita verit myndut af einhverri stétt, eta
at að meiri hafa at meina og minna besti hafi ritt
til at kíða ^{meiri} til hennar, eta þá at meiri hafi sati:
i efni deild um lengan tímua eta járvæl af hana. En
en fær sem hér á landi er hvarki meiri stétt eta
að meiri, sem miðat verður vit, þá býr oss
vinst til leigast og réttart, at hafa síður til að fer-
ma, og at hafa ákvæti um, at meiri skuli komi
til e-d. um lengan tímua; hins vegar býr oss eigi
fætt til teikla at þingmenn satu af hana: e-d., fari
at slikt miði hafa: fór með sér óheppilegan afhending
fyrir deildina. Fær sem þingmenn i deildinni eru at-
sins 1% at tölu, díger sigr, at e-t-v. meini hleðinni sé
háaldnæs meiri, heldur verða þær ^{flestir}, at vera meiri
með fulnum virkunabréft: Fyrir því býr oss fætt
vinstegast, at ákvæt: 5%: at fær.: e-d. òtta fær

sat: at eins til sjötugs aldeins. Enn fersku hafað
oss fótt heppilegast, at fulltrúar spjötumur: næri
deild byðsi til s.d., en jafnframt höfum við læst frá
til, at: fyrsta skifti landstjóri spítjung deild-
arinnar til þingretu." 6-165.

Næ. var fram fersar beth., en hér skilti mál:

513 orð: st: seo: .. landstjóri ætluð valið næri deild
alþingis, og skal fá stofna til nýrra komminga, at
hann er nærtin sér líðir, frá því deildin var valin, og
skal fá stofna alþingi saman næsta ar á eftir, at
deildin var valin. Þó má landstjóri eigi vinnla næri
deild, alþingis án sambugleikis deildarinnar, eftir at
hann hafað heft meðallegar alþingi sammarr, eta
þat er sammarr komið ske. 24. gr. fyrsti ten það
hafað sammarr verið 10 viku.

"I stað 520 komi seðhl-3: „A alþingi eiga sat: 36
meins; i fyrsta skifti, sem alþingi hennar sammarr ske.
st-ðab. fersku, taka sat: i fari 32 líkj. alþm. og 4
alþm., en landstjóri hvetur til þingretu.

Alþingi skift: tvað deildir, eftir þingdeild og næri
þingdeild. Þ s.d. sitja 12 fær., en 24 i m-d. Tölu
alþm. og tölu fær.: deildunum má breyta með lögum.
Alþm. fær, en landstjóri hvetur til þingretu, eiga allir

Stjórar. 1889.

sat: : e.d., en heira fgm.: e.d. bjóða heiri þjótkjörnum fgm. ein rínum flóbbi með óbundinum losningum". "Þ sat 31. g. komi svöldi. Þ: fæl tig með ingi með "Alf.": e.d. eiga sat: : deildinni, þerigot til þeir ena sjötugir at alðri. Þ sat: nökkenum sat: laurt: e.d., kígs m.d. með óbundinum losningum meðan ír rínum flóbbi: hit lausa sat:.

Horn. alþ. : m.d. gildir verjulega fyrir þára tímabil. Styttu má tímabil þetta með löggum. Þegi nökkenum alþ. : m.d. Þá fari frá, meðan á björtima m.d. stendur, skal bjóða með til þingar með fyrir fyrst tímabil, sem aftur er af björtimánum".

þ 13 (um björnagrei) breskt: at sva at: : sat orðanna "Björnagrei til e.d. skal fó undit vit 35 ára alder" komi: .. Engan má bjóða : aðr sat: : e.d., meða henn hafi: sat: i tveimur verjulegum alþingum";

þ 39 skýldi orðart sva: „Ef ein bretting, en svifti með björnagrei, vartur á löggum þess manns, en löggaga er hvert sem ar til spri staðri meði deildum losningum; missir henni með þeim, en losningumni sagir".

þ 71 (um stjórarbert) skýldi : sat orðanna: „skal vísfa alþingi fó þegar" komi „skal vísfa með viði deild fó þegar": - b. Hle. um and, að eygju oddi á -

v:ð frants. I. um. kennur ekert þessu við v. frans 6.4/10-4/13
 v:ð 2. um. regin fransum. Þáll Boiens, at ákva. frw.
 sem fyrir spínagjó hefð verit heft um n.d., hefð satt
 meðkvæmum miðvaldum, og vilji: mi. fari laika hvernsta.
 fari, bat: af fari at fari sì eigin skotum kennar,
 at sva megi bætur fara og til at fullmeðja óskum
 manna. — „ír fari a.d. en höft. þa blýtur fari at
 vera blit verk kennar, at halda: mi. n.d. og spenna
 við, at hvarfsteft: leg frw. mi. frans at geraðs, og um.
 fransur er hinn hentug til at skifta stærfrassum,
 fari at: a.d. kennu gins hega frw. frans, eru vadd fari
 og fá þeimig aft göðum undirhining og er fari kals-
 verður líthir fyrir n.d.“. En n. fari a.d. á at „meða-
 halðs flakinn á fyrri“ þa fari at ath. leyning heppi-
 lengast um mi. at skipta hana til at fari get: urgundast
 i halðsvall. — Gleir erugum verulegur meiri ót stórum
 og aett og fari ekki heft at fara at fari sva sem
 aft w fari: útlöndum; — Tvað af farið er kenni til
 greina: dæ. Fyrst og framt, hvert aici væri gerilegt
 at fela seðla regnum á hendi at lejra meiri: a.d.
 á líkam hitt og fyrir: smá mikjun bandaríkjanna
 lejra meiri: „renat“ alvirkisins; fari at fari vistist
 mi. fari ekki heppileg, minn mündi varla verða hagkvæm

Stjórn. 1889.

hér; því hef er vit, at fá manndi verða teknar til hít til
gjóssva ástæða við barn. sýslunefuda, sem ekki eru far
heimra. En ne. get ekki fellist á þeirri tilhöguru, þá
var enginn annar bestur eftir en at hunda ihaldit við
aldir, því altdórt er, at gamlar meiri fello sig nánar
við gjóssar meggunar og nýbundni en þeir, sem megi
vera. — Fyrir aldurstakum. súnnar ást. og í mál.

"En at þeir eru meintir barn. : fyrsta skifti til a.d., þá
fótti oss örvtlaust, at m.d. borgir alla þeir, einum vegna
landsdómum sínum, og höfum veri þei laest til, at land-
stjóri bjó i fyrsta sínum af þeir., sem einnig skuli
síga seti : a.d., þar til þeir eru rjótuðir; þeir með
þessu miði er komið : veg fyrir, at m.d. geti hafð á-
hrif á landsdómum, af til þess komi at danna fyrfti :
politiskeum miðum; því at geti veri aðratt, at þar sem
landsdómur er skiptur dómardónum hins eðsta dom-
stöls innanlands og þeir. a.d., þá getu eigi flétt
en : hesta legi **3** meiri, borsir af m.d. átt seti :
borum : politiskeum miðum eftir þessu fyrir-
komu legi, þegar hitt veri at mynda brentu 5 af
þeim, eins og hinum hafi : höfum heimild til, og
þannig en fái full trygging fengin fyrir þeir, at
m.d. eigi hafi áhrif á dómum. En þar sem a.d.

meðan eru alveg óháttir m.d., eftir at hér fyrsta komin
er um gott egnagjör, þá verður eigi saast, at það geti
seinni hafþt meðbora verkum á e.d., hvunja skæðum m.d.
helfur á hinnum einstöðum miðum; því fóth e.d. sé karin
af m.d., þá verður eigi fremin heft at segja um hana,
at hér af þeiri ást. fyrfi at vera blutdarey, fremin
en ástata varni til at drotta þri at lífssumum vorum,
at þeir voru blutdrægir og heldur met stj. vegna þess,
at þeir voru skipatir of henni, hvorthvergjá er jafn-
ástastlaust".

Fugir bkt. við § 23 gerir henni þá grein, at sá, sem
komin verði til e.d. verði spennig ekki einungis at hafa
ávernt sín kvaðt bijósenda: einhver björðarni, heldur og
at vera a. m. k. 34 ára Enjög hevit at velt sé, ^{þá} ~~þá~~
^{þá} verjat. minnðu at öllum líkisum, ekki komast þær
fugr en þeir eru vor fentugir, og eru fr. verðar
þá hitt at sjá, hvannig þeir vegrast í fríng miðum.
Af þessum ákv. leiði, at e.d. geti ekki orðið nefnir.
B. 441-449. það, en hér verðar 445-448.

A. ö. l. skifta um. við 2. um. ekki miði.
(Borth. me. sansp. með ⁵ 17 og 18 ákv. aðgjn 1. éta með
Ít. me. niðat til 3. um. B. 454-455).

*Hér vistat 2. 9 ára, þri at aldursskilgjöt; er alveg felt
máður inn 323 og sama og; 922.

Stjórnar. 1889.

5:5 3. mál. í m.d. segir þóririnn Böðvarsson: „Eg er með einig fabeláttur fyrir ákvæðinum um boðningun til e.d., fyrir þá tilvara, at gera löggjafarvaldum sem fastast; en egs felli minn þó ekki óskortan, ^{vel} vit spetta á hor.: þessir munu óf ekki at vera hýðunnir af m.d., heldur af þjóðinni albei; eg sé heldur ekki betur, en at sunn hýðundanum verdi svíft þeim ríti: at hefa regluhega fulltrúna á þinginum, meðan þessar mannskeppnum lífa. Hjáð endur verða a.m.b. at una mið þó, hvort sunn þeim líkari vel eða illa, meðan þeim lífa.“ B. 551

Fáll því um framum, hvorar þessi: „Svo er til at last, at þegar alþingi kemur: fyrsta sunn sunnan aftur stjórn. þessari, þá taka þau rati: 32 fylkjum og að því hefur lengst at allir fulltrúna eins hýðundanum verdt: horrir upp: e.d., svo at hýðundanit verdt: fulltrúna læst: m.d. En spetta getur einaj horrit fyrir nema at eins: fyrsta skifti, sunn horrit er til e.d., og þegar sunn leir eru hitin frá þeim tíma, þá skal allur hýða á regluhegan hótt: öllum hýðundanum landinum 24 málum til m.d., svo at nýgg frá þei getur ekbert hýðundanum orð:5 fulltrúna læst: m.d., nema fyrir frá fall einhverrs þeim grannus, eða henni

regi af sér, og fáva þá náttúrlega fráum endurkominningar". Þ. 55 h. - Þ. ö. h. skifta náttúr um 3. umur. ekki mál. Frv. samþ. með 19 atkv. gegn h, og vísat til e.d.

V:J 1. umur. : e.d.-var ne. komin : Þórn A. Gjaltalín, Jón Þórsson, Skuli Þorvatnsson, Fríðrik Þórarinsson og E. Th. Þórssen. Umur. Fvertat. A. 400-401

Nál. er fvertat 6.445-449.

Hálf álit: meiri hl. ne. regið eru um deildar skiptunina: nái frv. en þingjars tveikift, eins og ne. skilar við verða. Þær er og kennart við þá meginreglu, at deildarverðar þarf; at vera ólikar at sannsetningin, til þess at geta beth leova aðepp og wegið levor à miðumari. Eg-a-a-s., at levor deildin fyrir sig sé sjálfstæð og óháð línni. Ef önnur levor deildin er línni háð, hefur tveikiftinsins enga fylfingar. Sunnar nefudarmanna geta miðið sér, at fætta nái meginreglu tvært i frv. Og fyrir þei fyrirbomlaði, sem þær er stengit upp á, er afri deildin at öllu háð n.d., fær sunn n.d. hins fyrst tvo fritjunga e.d., og at lokun hinsa allra. Hs. vorum við at vísu kennningar gjörðir vegin til at bota ír fessur; hins almennum arti: er, at binda (þejðingar) og (borsningarnið) til fessarar deilda

St. Íðar. 1889.

vit vissa skaparupphaf, en það fótti hinsun römu me. miðum um ekki vit aiga hér á landi, þar sem sas líkili er miðum á eiginum manna. En þar sem þær verður aiga vit komit, at hinda feng meðan skilgrótt: vit aiga, verður heldur aigi komit vit losningarum. Vill hins fá stíga upp á feri, sem nóg dani eru til, at kommagar: fyrsta sínum og síðan jörðum hæsti með: þessar deild. Fó hér ne. sigur ráðlegt, at hinda hvetningar þessara manna bati vit fjöldum landrums, sas at: henni setur meðin ín gjörum hér-um, og umhverfis vit vissar stættir manna, sas at ekki varði þeir allir ín sínum stætt. En það atler te. besta tengingar fyrir sjálftat: þessara manna, at þeir hefj afþlangt setni: henni, at a frangat til at hager þeirra breytist sas á einlevenn líði, at reta þeirra: deildinni getur ekki samrímist á hvarum stjórnarskipunarhaga þessara.

Sk. Þessari skipun e.d., en ne. hefur stundist upp a. missir landsdómum við miklu leyst: fyrtingar sína, enda vintist sunnum ne. miðum sem nýgg hafpt, at slíkir dómur sín með öllu íhlut drogir. Þáris vegar getur ne. aigi rétt meith á misti: þeir, at hinn fósti dómstóll innanlands danni: slíkum,

1881 - 1882

málaum, en þá fylgir og af sjálfu sér, at dömendur: spenni dönni mega: hvor vegri deildinni settu eiga, enda vintart og vísar óstóðar fyrir feri, at ferir sér sem óbundnari vit "ónnur störf en döngstörf sin" 6. 4. 4 b-7. 6. 1881 ipso subiecto, opis

Borth. vísir framkvæmd hins æðsta valds verða eigi valdar en þó er alftintektarvert borth. við 3. 7. um statfertingarheimi: heil jövls og fyrtingar hennar, þar sem talat er um ^{at} "laugafrunvarp, en hóttar deildir fyringrins hafa sem fylgt" og það sé lengt fyrir jövlu til statfertingar. Gler en berri: laega að við laugafrv. ramsíp af alþingi, alveg eins þó: sem sunnutek fingsi sé, sem raegt ^{alþ.} öll fyrir. 6. 4. 47. Grettu andaleg var á 3. en frv. 1. fyrir ein a.d. a þær fingsi og dagat: uppi, skor. 6. 5. 60.

v. 5. 3. 9 skyldi sii borth. geri, at "landsgríðastóðar" landsgríðarðomur skyldi: stat landsdómes danna mið en landstjóri et a. n. d. höfta gegn vötugjala fyrir umhafi: sveitun spenna.

v. 5. 9. 11. at: stat þess, at "landstjóri ótelur" "samar" reglu: alþ. fórfva konni ..: nefni konungs stelur jörlum" v. 5. 9. 16. at grettir grot: ein vegis: landstjóri umset um, at högin verði: hirt og spenni verði: fullvernt"

Stjórn. 1889.

Blíðir blæt: 3 skyldi miðan falla (um at fer. falli miðan
verði: þat ekki stod fært fyrir með a ^{verðul.} alþ.)

319 skyldi orðart evo: Þorungrar miðan meðin og veitir
almennum uppgjöf á sökum. Ráðgjöfumur getur hevur eiga
gildi upp saker fyrir brot á atjórnarskránum nái fyrir önnur
en bættisbrot, meða því at sín, at n.-d. alþingis rann-
skyldi.

320 evo: "A alþingi eiga seti: 36 meðin; : fyrsta skifti;
sem allk. kennur saman skv. stjórn. fersani, taka seti:

321 fyrkj. alþem. og 12 alþem., en komurugur hevetur
til fyrungssetu.

Alþingi skifti: tvað deildir, afri ^{þeim} fyringdeild og næstri
fyringdeild. "3 e.-d. sitja, 12 fyringuum, sem komurugur
hevetur til fyrungssetu, 3 ír fyrðumgi hvarjum. Þrigi
stak meira en fyrtingumur þeirra vera en bættismeðin
: þeim en bættum, sem hringat til hafa legit undir
komurugus veitingar, annar fyrtingumur þeirra nái
vera ótrír en bættismeðin en bættishærir, og hinn
fyrði: fyrtingumur þeirra skalur vera en bættishærir
með. "3 næsti deildinni sitja hinnir fyrkj. fers. Tölu
alþem. og tölu fers. : deildunum nái levesta með
löggum."

321 evo: „Alþem. : e.-d. eiga seti: : deildinni spilast etta

fingret til þingum at unnu legein níðan þingmálastu.
Vænt: notkunst seti: laust : e.d. bæður jafnun mann til
þingsetra : hér eru seti: *

Hvernig alar: : m.d. gildir verjud. Fyrir þá ára tímabil - Styttu níða tímabil fyrir með högum. Þegi notkun
alþarm: : m.d. eru fari frá, meðan á björktíma m.d. standur,
skal bjósa mann til þingretta fyrir fyrst tímabil, sem
eftir er af björktímanum".

15.7.3 sva: „Hjörungar til næstri deilda alþingis eru hvar
sá, sem hefur kosningarmátt, sem ein var seðst, af þenni:

1. ekki er þeir annars náðir aða en: fjölvætu þess;
 2. hefur a.m.b. síður 5 ár varit: lánðum þeim
- : nortú að hinni, sem lieggja undir Danavelli.

Dómendur: leuds af dómmissum mega engi eiga setu
á alþingi, hvorti: eftir nái næstri deilda. Hátgjafarnir
eru hjörungarir að eins til næstri deilda.

Hjósa nái fann mann, sem á heimra utan björ-
dumis, aða hefur varit innan björðumis skemmu
en aitt að.

Næt högum nái veita konum kosningarmátt og hjör-
ungar til alþingis.

Náboðarri reyður um kosningarmátt "vænta
setar": kosningarmáttum. Næt þeim takmörkunum

Stjórn. 1889.

sem teknar eru fráum hér at fránum, er hever sá
mátar með levtínum til e.d. alþingis, sem hefur
bosin í gamrætt og er líðargengur til m.d., er 35 ára
at oldri og búsettur í þeim fjörðunum, er heim er
levtínum fyrir." ^{ppp-3} nállar - næst til að mynda tó ^{ppp-3} ~~þó~~

Aftan vit 329 síðari lit um korn-ambur. til fyrirs
vit ordin „en hattist örfluðum þeim fárra verði genast án kostnaðar
fyrir landssjötum“ betist „á þeim hér, sem stjórnin
álitur meðja“ ^{ppp-3} "þaða iseng um hér

340 sva: „Gefu skóth sem hit regnlega alþingi
er komit saman, skal leggja fyrir þat frá. til fjarlega
fyrir fjarhestimabilið, sem i hönd fer. Met tildeginum
skal telja hvort hit larta tilley og aukatillegið, sem gretti
er ír heimum allra meira mikillið; sva sem fyrir er mælt
löggum um hins stjórnarhegra stöðu Íslands i vísindum
2. janúar 1871, 5-gr. slv. b. gr., til hinna seintalega gilda
Íslands.“ Skrivir þ litur og óbreyttir. ^{ppp-3} ~~þó~~

348 um landsdómum falli brent.

349 sva: „bandsgljóðum einn dómur í þeim mánum
þó jöklum áða m.d. alþingis leyr til að hender vötugjöfum
um þessar brot. sjá 6.448, slv. 6.349-352 og
6.521. ^{ppp-3} ~~þó~~ ^{ppp-3} ~~þó~~ ^{ppp-3} ~~þó~~ ^{ppp-3} ~~þó~~ ^{ppp-3} ~~þó~~

Ystadir þessar brot. og á. Skrifla fyrir varaleit g.a. ^{ppp-3} ~~þó~~

1981 - Þorður

E. Th. J. og F. S. Stefansson. — Góðir Þórhósson agrar
 fyrirvara um, at henni, at vísu, fellist á tólf. ne., en þó
 „á sunnar þeirra síði fyrir því, at eg : sjálfi réi óliti;
 þær eins hegfældar eins og áker. Frv. - seinstaklega at
 því er at skiptum e.d. lífum - helkur af því, at eg óliti frv.
 með bort. ne. Þó fala : réi verulega og fyrtingarmikla
 umbót frá því, sem mið er, seo at eg óliti óþrygðan-
 hleka at varna því, at stjórn og fyrði get: reit óliti
 aitt um þessi ókvæsti! 6.4.49. — Skuli forvartarinn
 telur bort. meiri hl. ne. að: hæst : at verka grund-
 velli þeim, en "Gildingar hafa fyr og sitar lygt á stjórn
 arðbætarhverfum sínum". Telur því hófði frá þeim
 skiptum, sem fyrðin i heild og meðan ferandi fyring hafa
 lygt : þessu mál. E. & Frv. á miði bort. en með
 frv. ókvæsti. 6.4.49.

U:J fræmst. 1. umr.: e.d. segir Góðir Þórhósson, at henni
 telgi bort. ne. um skiptum e.d. ekki hegfælda og wildi hafa hana
 ófyrri vísu. :,, Eg lygg, at þat eru eins dæmi : heimining
 at e.d. sé fyrning skiptut; at gáva óliti: en þessu seipst
 fyrirkomulegit : Canada; þær en e.d. einnig stjórn-
 horrir. En sá stóri munur er þær á, at stjórnir
 sjálf en þær : verumini horrir af m.d., seo at þat mið

Stjórar. 1889.

á líta s.d. fær eus og koma tvöföldum horningum af m.d. Síðu eum og fær að bæ.: Canada, at fær mið engum umhættismaður nái sjálfsverum að nati hafa, nái heldur minn sem hefur laun fyrir verk sitt af opinberum fó." Það er ót. nái manna og rett gýrur takmörk. „En ef eg sei meðalnum miðað leggileika til fers, at frv. fætta gati fengit framgang á fyringinn með öðrum að bæ. um samræming s.d., fjaðið er glatir vera með fó; en frátt fyrir fætta vil eg ekki fella frv. og afskeva með fó fyrðina frá at segja ólit sitt um fó; fóð fyrir minn af mikilli óþreygðarhlutti.“

Hefur eftir Stuart Mill sín hókkinni um fyrstjórin: „Síðuver afri deild á fyringi mun verða magnitíð til móttreygjars, men að hinn hafi stóð: sjálfrí fyrðinni, a.m.b. talsverðan minni blata á bale vit sig. Fóð er minn komit undir fó, hevning deildin er sem sett, með undir hins, hevnt bolmeðrinn hefur: fyrðinni á bale vit sig“ - Það gýr sjálfsp. „Síðu var t.d. at hókkanta deildin á Englandi var meðan náðandi á fyringinn, fóðar með við málstofan var eum ekki vaxin upp; fóð, sem hinn sitar vant; en fætta hefur hókkast, eftir fóði sem fyrting at aldrins hefur orðit minni, fóði undregni hefur vaxin málstofan orð:t. Enns mun fáva hér at síður hefti: - Ef afri deildin hefur enga talsverða stóð lyð meðum blata fyrðarinnar, men hinn

skái til langframa geta veit miðstöðun ályktunum með við
deilhar þingins, en eigi hinr stóð i fyrðinni, eða tals-
vernum blita hennar, þá voru hinr hafa óhrif og fá
á hinr þat líka skilið". — Telur skipur e.d. höfut
gallarum í till. ne. A 532-533.

Síðiki þorvarðarars telur þær á móti till. ne. um
þegir komulæg hinr eftsta valds sem hellsta galla á
er ært borth. hennar ó helganda
till. hennar fA 534-536.

Ljósunum Ámara er met nökkrum gamanagni og hefur
út af því, at öll e.d. eigi at vanta konung - at að gjal-björvin
þá eru skái inngrindar sín annan „en at fyrðin umni
vanta myög ðá með fá skipur e.d., sem meini hl.
þer frans á, fyrst hinr en óannægð með skipum hennar
sins og hinr mis er, sem ekunnast mið verða". Telur
met till. ne. hópat á hér, en þat megi skái gera:
síðku mál. A 537-538.

Þin Hafnarri viturhennir of dvalir er læst, at sín fyrki
þá er legg e.d. sko. till. ne. verða en gildandi skipuleg.

A.538-539. — Þessi notkis virði með með því, haf i oppt.

Jakob Guðmundsson telur borth. ne. um framborundar ^{stjórnar}
„ens fá meiri gallagripi heldur en nökkrum tíma lönt-
ingarnar á samsetning alri deildar, nem og er fá hvílvefari:
A.540. — Þeirri tölu til mál sín þat skiftir skái-máli
hinr. — Þessi virði til 2. mynd. einnig til: A.541.

stjórn. 1889.

v:5 2. unn. i e.d. gerir líðanhlíðarlámennum spá
þeirri fyrri því að landsfylgðumur hefur verit settur i
stæð sérstakar landsdóms, at eigi hafi frökk mey kveggning
þeirri fyrri, at sá ritari gott alveg óhlutlægur, þær sem
þingmenn voru kallaðir; þaum lóm.

Um ókr. fyr. n.d. um skýrur e.d.: "mein aget er eigi
skílast að sé minn meining með þessari trúskifting, af
eigi hvar dildin að vera óhátt hinni; þá fyrst gott
meindast þat jafnvel milli dildaunar, sem mannskabat er,
þær sem fingsketi að fára í leigj, þá fyrst gata meim-
biðst við, at þat varu vel inn gott: gert, sem dildunnar
háttar hafa fyllt um. En eg get eigi sét, at fára sé
gott; fyr. n.d. Þat er at vísu nokkuð lökt: mæli, at þær
sem borsningar tiljóta, hafa þær seti til sjóknags; Þat
er nokkuð kveggning fyrir sjálftæti þeirra. En svo
má eigi lejóra i e.d. að ra en þá, sem hafa verit: n.d.;
þat get eg eigi sét at sé til annans, en at fá vissa fyrir
at þeir hafi komist inn: hengumur hætt n.d. etta sínset:
henni, at eg má sva at orð: komast." - Seigir, at ne.
hafi ekki fundist eiga mið hér að landi að hinda borsinum
at a híförveringa til e.d. etta hvarthverga mið vissa upphæf
af eign. H.e. fór þei aftur fyrir borsuleginu: - ^{mörkun}
hörlunn eng hendingu, sem meiri fái vanta at komast

við at nær fullkomlega frjáls. Af þeim vísnum, sem hafa
 fengst: eru 4. Queensland, New South Wales, Canada
 og New Zealand, þar sem alri deildin öll er stjórnkosing
 en í Tasmania og Victoria eru meiri valdir til alri
 deilda og hafi: komin gagnvætur og björgunargjá berndit
 við eignir, og þær miðler. Við mikjandi eru, sem hætt-
 urnar sessnumur eru minn sagt; at stjórnin: Canada
 vratt: eigi hvetja til alri deilda embættisnum, þá er
 þat misskildningur, et aðeins hafur meint, at eigi
 vætti velja embættisnum til næstu deilda. Þessa
 12 meiri alri deilda eru: at velja inn tilbítu til hinna
 politískar strauma. Þat eru ekki vera meiri, sem getu
 og vildu fylgja fram þórum landnum, og þá meiri
 heldr er at stjórnin var eins fyrir um at velja, eins
 og bjósend umir. Auðvitað wendi stjórnin við þat
 val fara meist at ráðum hinnum innleidur stjórnar.
 en val stjórnarinnar er eigi óhundit". - Þegar 3 jan.
 eru: at velja inn fjarðargjá berengum með: frekari regla,
 at: e-d. setur fulltrúrar fyrir alt landi, þá miðler
 fremmer vissa fyrir, at fær sé kennningar landsbætum
 öllum, heldur en ef sunnar fjarðargar eru miske
 engar fyrir: e-d. - Eins sét fyrir at stj. æti eigi
 berit fóru embættisnum. a, spákuð að mulan

vísður. Þær. set gern.: e.d. heldi sér: sínar af þá meist, þær sé ein-miðt líklaust, at gern. eftir sjöttaugt get: ómt: at sem meint og bætun löt:; „þa er henn at þær. leit: á bæta skerit:; at henn hefur fengið miðla lífsregulur og fæst meið meist við huggilegum ræðum, og huggilegri en hja þeim, sem syngrí sors.“ Í e. gern. eigi lengur far um at gagna fingslöfum, munder þeir líklega sjálfir finna til þess og af ekki, þa munder minn spærra „geta haft við fyrir þeim“ og ræðið þeim til at segja af sér spinnarmenskunni. Á hreng eins meðt: set ja síðst aldrarsbilegt: um einbathi meiri, en þat sé aldrei miðlir evigt leikar á at fá þá allihverum til at segja af sér. A. b 15-167

Gjöldi Guðmundsson segir þat get: aldrei orðit annat en þykkis: sínum augum og, at þær er henn heldi; i augum allrau fíjötannum, at öll e.d. skuli sige at verða komungleyðir. Ne til hross sé þa, at kom. til e.d. sé samt hundin meiðum telmörkunum undir fersu formi, sem eru sé, án þess at sláða fíjötum vor. Gjöldi mani aldrei náða sig við getha fyrir komuleg eftir allar þær umr., sem hafa orðið um fyrir komuleg e.d. mið og allan þær til vannar, sem geraðar hafa verið til at fá þær breytt. Getha fyrir komuleg mani bæta ólikum slægg að leit: annara leit. me., at meiri mani einangis hitta í þenna óbæt en óbæt hina bortina. Óbæt atl: at finna þess meið að gata at gildi. S. var fram evol. er henn tekin at gera anna leit. um fyrir komuleg mani. Borgaréttasafn Reykjavíkur

miðlunarsveg milli fme. m.d. og fersons borth., þannig at fme. m.d. verði at einlevenju lestu: fífíkj. Þó ekki verði: fær horri af m.d. -- tf miðlunum að: horrið saman um einlevenjar borth. á fersum (það komulagi [ne. borth.]), sú sú um at aðstæðin skyldu lágða þ. levert sín nært bæppum aði, - af fum horri skilte uppróst., þá varandi og heldur, geta satt mig mit at var levest. me." A-618-20.

Ambjörn Þórðarson hevður að alþot. me. var óst réða fyrir inngang í stjórnskipunarl. Hlöðva, og sá fyrst hertur, fari að Hlöðva hafi frifist mejög undir fersoni stjórnar- skipunar. -- .. samsetning e.d. án eua mejög frábrugðins fari, sem var min höfum - fótt hinum sí og snit in díri Hlöðva- at eg varð at spurna: er fætta fyrir hengata fyrir komulag læggsjafarvaldinnar nær óskum fyröttarinnar heldur en fyrst sem mit min höfum v." Þet fersari spurn. hof: kann einhvern fyrir augum reða fak-l. g., sem sá meðal færðra sín anna með hafi fyrst fórum fyrirtöfusis - má him. -- .. Regularen helur sigrí - vegrundur man minn vegrunda hér: deild að eins til 3 þing- at: flest öllum máheimi blandast tilloðger, enverðar og aðkv. laskj. og fífíkj. fme. hér levert innan um annat, sú at eg að sigrí færði, að hér sigrí sér miklu fóft flóðskjalum stað. fætta vora eg, að allir verði: að játa met min. Að fær að mig sjálflan meintir, vottu eg fyrst hækktlega, að minn

28.

Stjórar. 1889

p. 2

helfur aldrei komist til þeir, at gefa stjórinum atkvæði
miðið afan i sambæringu minna og samvisku, og þat
bernum af því, at eg veit og er sambærin um, at stjórin
vill engu at síður eru og og atvín þeg og heill félögðarinnar,
þat er atvins fækkunarinnar, sva sigi tilgangasunnar,
er vísun atkvæðum hér: leidhinni. Frá þessu sjónar miði
þat eg því ekki rét meitt egi læst, þótt stjórn þjórnir
sér allir fyr. a-d., meit þeim nærami ákvæðum um og
tabniðkunum, sem sethar eru hér fyrir meitt ræring
takmark, at 4 skulur vera embur, talsmeum þeimar
stættar. Þó eru bættislaunir meiri, talsmeum hinna eru-
bættislaunir, og seo 4, sem eigi eru: hærum embættum,
at a: seo líkum emb., at til þeirra fyrst: eigi konungl.
stathalding. gettu bælla eg stéttarhorning, og eru hér:
miðkum álíkum við vita; við eyg: þei eru vitna til mits
eftir Alex. Prince. Fgegar við fyr. a-d. eiga: öðru lagi,
at hafa þau setu afhengt, fja verða þeir óháðir á sama
hátt og dómavar, er verða ekki settir frá embætti:
mena meit dömi. þat hefur miklu fígur, at þeir
sér óafsetjanlegir. Ef þeir hafa sambæringu - og allir
verða at álita, at sérhevar fyr. verði: at hafa hana - verði
þeir at lava eftir sinni eiginni sambæringu og
fækkingu fremst af öllu, og þat eru tillits til sér-

þeir eru spesi meðbunnaðar blautar mitthengur
miði laugtindarstærnumara at metan og breyt-
ingaskýrslus at afan.

stakva skotana fyrðanumars fyrir metan og stjórnunumars
at afan. Eg vart þei at telja þetta fyrirkomulag betra en
fot, sem mi er. Engar eru leintir i stjórnunumars
og stjórnunarsatfendum; þeir heldur þei ekki tekit upp
þetta fyrirkomulag og heldit; þeir fram leina og
vígundum sinnum, ef þeir værin eigi samfærtir örðum
en fot af margra alda veigrum, at fot væri holt
og gott og vett stjórnunarfar". A-6 20-6 23.

Skuði fyrverðarsorð leggur eigi venalega áherslu á, at
landsdómum verði holdit, þó telur henn landsdóm
met skipun frá. tryggari en landsálfidomum, þei at i
landsálfidomini eigi at vera q domsudur enda verði fyr og
landsálfidomaridur; auk þess at: dorðar at hær vett s
mönnum ír landsdómu og færft; þei mænnum at
atla, at hæt dregi verði vit löft af domsudum.

Telur óskiljanlegt, at landsmenn agri sig mi aincða met
e-d. óskipata lag-bij mönnum, og sé fot fyrirkomulag
venna en fot, sem: gildi ré og mi munur ^{alment} því þó nöög
illa, enda signist sem stjórnun: þessa ekki vit, þei at
hinn hefi bija sér snyjumavalldit, en hinn vill heita þani.
En þei ekki sammola, at fot bat: mikilir mi skála,
at þessar komningar eiga at vera fyrir alla afé, þei
at þó komningar eru jöld lejóri, þó get: mi komning

Stjórnar. 1889.

(eins misbeyrast og lyja öðrum, og fai si ekki til bota,
at heim gildi af þemast. — Till. ne. um fyrirkomulag frum-
kv. valdries og skipun e.d. eru einhvern þau atviti, sem
feli hennar frá at vera með meðre. móttunum rínum.

A. 627-628.

Siglatur Ármars er upphaflitt á mið: brot. ne. en til eru
þó fyrst ^{ut} brot. hennar í skipun e.d. Meista tölfurnum.
Allur þjósendur leit: at þeim manni, sem hefur líkav
skotanir og þeir sjállir, og einnig þeim manni velja þeir
til at koma fram þeim miðum, er þeir telja mótsynlegi
þetta gildi og atlílega um stjórnina, hin mundi þeir
velja alla þeim til e.d., sva at þeir voru alveg á hennar
bandi. Af þessu gildi: ein. at ekki ekki fyrilegt feng-
vald: : e.d., leyldum ferst í mið: og mun móttunum
þú með þeim ekki fylgja þat of miði. „ a.m.t. mundi
þó vera betra fyrir landsmenn, at hefja hegfeldari
stjórn en min er, sem heft: göða felbiningar á þeim
sírvökum landstjórnarsíðum, sem hér einga mið og
vorum sírvökum fyrilegum fórfum, fæt mætt: ekki minna
vera, af þetta fyrirkomulagi at: at fara vel. Fæt kann at
vara, at eg skilji eins gulu orð: fengvald: en aftir þei, sem
mín skilst, er fæt: þei fólgjat, at minni bl. a fengi aðum
mætt sér til rínum, aðær um allt fengit, með skotum

sína, og at sá meini hl. hafi at sjálfrögtu óhif á höggjöf og stjórn; en þegar e.d. ar svona skiptum, þá er ómögulegt eins og deinnir hafa sijrt, at heora þeim málum i gegnum e.d., sem stríta i móti stjórninni, frátt fyrir þat, það meini hl. als pingrins sé þeim fylgjandi; persi mið hafna; a.d.; þau komast ekki lengra". A-631-632.

Jón Þalstrøm telur sín leit. nr. um skipum e.d. óatgengi legasta af til. hennar, það kann vilji viðina þat til at vera og meit fari að. til at alt frv. komist gegnum Leikvina. En persi sé og að gata, að skipum e.d. skei. frv. n.d. sé og atgárðarvernt. Til levers sé venit að skifta pingrins: tveir deildir, af báðar deildirnar eiga að hūla á same leyfir- grundvelli? - „A lewingu byggist pingrati? A fari, at þingið sé ~~trússileg~~ fulltrúna-stofnum fjoðarinnar, þar sem bæti þanni fram fram síðan fyrir fjoðarinnar, lörestungen fyrir og umbóta-hugur, sem er grundvölur alls frelsis, - og hins vegar atgætni hennar, fast heldur vit fornar venjur, var hugt sic, sem er manatsyrleg seigfesta til pers, að lever þingur þenni eigi stjórnarskipit af réttini leit að kollhólpi fari. Franssíðan í heima: nedri deild. Motsýnumar: alri deild. fari eiga deildirnar að vera með skipum, að gettu þanni fram, en jafnframt eiga lögin að leggja atal óhifin i hendi n.d., eins og stjórn. gerir með fjarlögumum. þau

Stjórn. 1889.

vit knýggist henni afir höndum, en til lengðan datur. Nið er hrafan um fingsvati, f. e. um það, at stjórnin eigi at hafa atakst at rísa i or-d. og hvila á trausti: kennar, hugt að fari, at hinn næstsynlega farta ekki heldr sér i e-d.. Síða það ekki verður stjórnin at vora í haldit, en það er hrafan um fingsvati: ekki lengur at hlaða. Skilugt: fagir, at fingsvatið- hrafan sé vettvet, en það, at næst að haldas fari sér i e-d." - Ef bátar deildir hvíl að samræma björ- grænubelli, sé fari heigt fótum undan fingsvatis hraðunni, sem allir fvelris-far sprekkaðar eru til helda fram. Þessi skotun sé augin myrring frá sér að að haldur kostum sínar, at John Stuart Mill væri i hvíl rími, sem heitir "Gleðslöttingar um fingsvati" ("Considerations on Representative Government"): 13. kap. kennar, þessar spurningar: "Sleðar vegna hafa þjóðirnar 2 miðstofur að fingsvum sínunum: Af sömum ástæðum, segir kenn, sem: Þótt rírar hafið 2 miðstofum; af fari hinn venjan veldur ekki lata einn mann geta svinað af óháðum valdi, súss at henni freistast: at til at veita valdi sinn aftur sigins geti fófta, en misbrúka það, alveg eins en met 2 miðstofur; þær eru til þess at fingsviti misbrúkai ekki vald sitt, af fari at fingsvundur at jönn er ekki umsetning við fingsviti, heldur af henni spars. En hins

vegar aður a.d. aldrarí ært át hattileg frærið, ef n.d.-og
stjórnun eru á einu handi. Þess vegna sá meint aukilegt
at a.d. sé öðru vísí samrætt en n.d., en slav. fyr.
n.d. sé enginn at lísu um um á leiðnum, og því
þeildir ófærar, en sá miðstofan einn höfum mit
elki ræðumáta breðju til fengræðis og þá komi
til stjórnarinnar bæta at vera conservative. Þegar
conservative flokkenum er intlobastur af fingsi.
Eina ráðið til at frit fáum fengræði er at leiðnum
sé hvar á sínun ljósgrundvelli og hvar annari
þátt. „En se sá sigi, at betra sá at a.d. sé stjórn
þjóris, en komi af n.d.; því af hinum er komi af
stjórnunni, verður hin stjórnunni hér, ef af n.d., þá
n.d.-háð; en hinum á at vera hvarum kveggja alveg
háð.“ - Sír minni óvanil, at a.d. minni elki verða
stjórnunni eins háð, af því ljósi d sá afkomast. Þetta
sé talsvert háð í miði, en þá hefði eins mið koma
þessu fyrir i fyr. n.d. „Samanleiðnumur er sá, at
þegar meiri einn inni hafa verit komin með einhverni
missviðshöðum, þá meiri meiri sági breytta þeiniðið
þó meiri sán komin afkomast!“

Tannandi verði fyr. i n.d. fandvisari er fyr. i a.d. og
inni, en miðlit þær til þeim, einhvern veg til

Stjórn. 1889.

slápnunum e.d., sem fullvergi óskum vegjá deilda.
 Þínusv. hafi takmarkarinn farið en ne. hafi leist á þórr.
 Talsvernta fyriringer - fyririn gær meistar um takmarkarinnar
 við vísar stéttir. Enn freminn hafi takm. við vísar budi-
 fyrirungs talsvernta fyriringer; meit þessa trugt, at nál-
 stofan verð: samsett miðursins frá ólíkum lífum um landins
 og um leið "local" fyrirering verð: . Fetta mikil trugging
 eru ekki mög.

Við meit hafi verið: at fjórmarkarmárinna í Bandla, en að undan
 fari sé ótmá vísir. Ef við heftum truggingu fyrir at fá
 samekskenir stjórn og fari skyldi henni setha sín
 við til. ne. en við trugging er ekki: "Ef eg vissi,
 at sama kirkjan var i Danmörku og í Englands, at
 stjórn leit: ljósi, at váttagafar þeir, sem mið heft er hvort
 fyrirgríms, legðu ritar völdum, þá skyldi eg gægja at
 þessu fyrirkomulagi". - Viður. umræðum J. A. Ylji.
 at: flertum miðlendum og myndingum ni e-d. stjórn-
 domin, "þá skal eg take þat fram, at: Victoria,
 þær sem e-d. en fyrst býðir inn, þær hefur komið upp
 miðill ágreinirnar á milli miðstofana, sem aldrei
 hefur komið á: hinum miðlendum - fetta er vísun-
 lega skriftektar verð." A b 34 - b 39 [Litar: sömu ræðu];
 Sigr. Árnason fann ekki kost: fær, en henni fann

p881 do 72

áinn gættu, sem bærtat: skeggja á alt fyrst göða í fyr.

„Nú skulum við líta betur á fætta mið, við skulum taka t.d. þá verstu skipun á e.d., sem hversart getur, og hvers getur orðit afleidningar? Á Þeildin af stjórnfylgi ekki lögur þeim miðum at komast gegn um þingjum, sem komunum hevur sem en getur veittat staðfestingar!! Alt sva verður afleidningar megin örnum en sín, at veikunarvald komum með vefsar tvöfalt. Með þessum get: stjórninn eigi komit öðru til leitar en fari, sem hinn fregan hefur i valdi sínar, hevur sem ek. A 63q.

Framur: Þær A. kl. í g. Ísl. slígti: mannsignir á fari, at hefja 2 deildir, og at e.d. fyrfti: at hefja: sér afkveðslar. at viti: sem vitti og lægðar: fyrst, sem n.d. gerð: með of miðbili fljóttfanni. Þessar samnála: Þannig fær i miðum miðum hér á þingjum, at meði vildi eigi, at miðin gerji fram óbott. Frá annuri deildinni, frá hvarri sem er. T.d. fylla mið, sem við er vett. Helt: engum beg. kl. varit hér i deild, heldt: miðist gerjið orðalæst gegnum deildina, eins og farið var frá n.d., og að mannsignir sjálfræst orðið jálfur litill og ek miðun fórum. Þá var sér f. Ísl. spánn flólk lyðsenda hér á landi, sem hvern er viss um, at velji fætta mannsignir: helds atviti: : e.d. „Síða stórh fyrst, frá stað og ekki atunda fari a t. ll. ne. Þa fengust til síðan flólkun

Stjórhv. 1889.

er fundinum, sé eg ekki, at meini frægging sé fyrir, at
ihaldsflötum verði: i.e.d., nema meit þeir eins og miði,
at e.d. sé komuna ljörin" - - Sigður. Annaðan óleit, at
þingræði varí fæst á stand, at meini hl. þingsins gat: vett
sín til við meins. „Gettu getur verið at noblum heysti vett, en
þeir feng a.m.l. at bata við, at sé meini hl. leiðtur at
vara: bætum deildum þingræði. Fæst er ekki nóg at
háum sé i annari". A. b. 49 b - 64 g.

Fjólsk. Sutnumundarinn dökktur: ihaldsflötum þeir a. þingi.
En meiri hafa talað um alveg óþarfum metan gfi stjórnun
verði: sé komið, sem miði, metan hinn ritji; Þannmörker.
„Þingræði varí lvey eins gott, það eigi varí eins einart:
Leykj. : þeir": Fyrst. Fæst nagi heft constitutionalt
ihald, at þingræði getur ekki gert vett at höggum án sam-
þugblæs komungs, og komungur eigi án samþugblæs þings-
ins. Og aftur á miði: Blini lög yfir sunf. innanlands og
fanni fyrstu at rígha til afri pollum og af uit þengjum
full meiri fárrað, það leykni at eyðast meini förf a. ihald;
men ögumningur at ganga at fyrir komulagi me. Uppást.
n.d.-miðber betri, at komungur eru jard leyjir 3 og þingræði
finn blataum; órbandi at meiri fyrdu einhverju mygg at.
Fevð til komningar e.d., t.d. at komið varí: örnum eru
af amtsáðum et a. a einhverum annan hitt / fæst miði:

p881.indd23

vera met tvöföldum sta þrefoldum hórringum, og af
sínum órenni. gildi: afþengst, mætt: að fram hótt fá til e.d.
„skýrarsamlega og happalega ihaldssama meður.“ Talið hef:
verið, at ef atj. breddi meður til afþengræs rætu i.e.d.
gróður kein hevni alveg óháðir, en gettu sitt: frei og at
gilda um slíka horun. frjófærinnar „E-d-att: at vera
með óháðum bæt: stjórnunni og frjófánni“. Stólden
fjöldi, at hevnt nem atj. staði veldi meður til e.d.,
þótt óvandi hevur um súg vælja (heitst) frei meður, en
vara freimur fylgjandi að málum. Þat heitir af manlegum
etli. Ósorar, at meður hevur í e.d. mett gagnkvæmri
tíhátt meðarsemi hevni að saman um skiptum e.d.
en þó súgi met frei at hófa ~~þó~~ hevnt legkj, „frei
þótt verður atj. spyrnir i augum og bröðum: hýjata
frjófærinnar.“ A 652 - 653.

Í hinum '81. spyrði hevnt fólk. g. taliði arðilegt, at stjórnun
þarf at vera i haldurtegum? Þat gyt: etlikleg afleiðing
af frei, ef meður heftu eigi conservatis afri málstofu,
tjóðinsgratís þarf 3 factora: stjórn, afri málstofu
og nái við málstofu. Stjórnarkosin er alls eigi fess
etlis, at hevur tryggi i haldssame afri málstofu, frei
at ef einhvern tóma seti: framgjörna stjórnin íst
stjóri, fóru getu meður bárust vist at fá næribala e.d.

Stjórn. 1889.

"Besta tveggjing fyrir götvi skipum e.d. er at bæstja munnum til aflanesvar setu þær, og at þær sé skipat nörunum af gánum stéttum, annað hvort fannig, at þær séu sjálfkjönnir til e.d., sá þat sé rett rann skiltgrí: fyrir højvagnar fræmra; oft heimta munnum einnig hóarr aldur og mikil mikilðari og ymsi fleiri skiltgrí:." A. 653-654.

Fræmum síðiðgi heggju, ^{at það} hefði sagt sér förf á heildflólk við, at öll mið hafi gott af þei at vera madd frá munum en einni hlið, þat er allt of lítið af þei hér hý oss, hest: utan fings og innarsar á fingsi, einhvern at þei er fætt a mið sværtir. Hefur ekki sét fætt a mið vett: ein. stökkunum atvistum fyrir en min og min er einhvern vett um samsetning e.d., en þat er meirast fleira, sem fyrgrifti at velta fleira en frá einni hlið. Sá galli befor varist á söken persa miðs, at sigi hefur varit megar stark ~~hvitileik~~ móti: atalströmmum almenningaráltins, A 654.

Borth., er hei vantað, voru samþ. allar munna síðan
borth. mið 3-20 um telemarkanir á lag-bij., en var feld
meit bat-er. gegur 5, vor síðan öll 3-20 feld meit y atbor
gegur 1. - Borth. ne. mið 2-3 um á telemarka atalaðar. 3
mið m-d-samþ. meit y atbor-4 og voru í móti: gal. lg.,

gild. Skarðst., Siglur. Árnarson, Skálii fórvartarson; hert me. mit rönnu gr. mitv. lands afir dönnunum og ráð hevva samsp. met 6-5, á mit rönnu og hinni + h. E. Sveinbj. lebabrot. mit 323 samsp. met 7p-2. Óll gr. met 6-1.

Ískálín n. mit 4:2 3. umr. met 10 alþv. gegn. 1. A. 655-656

5:3 3. umr. bárin g. A. 31g. og E. Th. fórvartarson frum till. at seðhl. gr. henni sem 20. gr. : „A alþingi eiga sats: 36 meður; i fyrsta skifti, sem alþingi hennur saman skar. stjórar. fessari, taka sats: 24 fylkj. alþam., og 12, er konungur bætur til fyringssetu.

Alþingi skiftist: tvar deildir, eftir fyrzdeild og næri fyrzdeild. Þeir d. ritja þeir 12 fyr., sem konungur bætur til fyringssetu, 3 ír fjörðungi hvernigum. Þeir skal meira en fritjungar spenna vera umhun. : þeim umhathunn, sem hringat til hafnar lexit undir konungsveritingum, annar fritjungar spenna má vera atvinn umhun. Þa umhathis-lærisir, og lírus fritjósi fritjungar fletva skulur vera umhathislærin meður. Þeir d. ritja lírus fylkj. fyr.. Tölur alþam. og tölur fyr. : deildunni má brenna met högum.“ 6. 52g - 52d.

F. S. Stefansson, Þorláksson, Skálii fórvartarson, Jak. Guðm. bárin frum fessari. Þorth. glasur-b-a fyr.

Stjórar. 1889.

Að gildi komi svo: „Alþingi skiftist: 1. leiddir, epi og næstu deild. Í epi deild sitja 12 fmn., en 74: m-d. Tölur alþmn. og tölur fmn.: deildunum má brenta með höggum.“

"íðas stund til: stegning 34"

Fmn.: m-d. eru allir fylgi. Í e-d. sitja 4 fmn., en komungar bretar til fyringssetr, og 8 fmn. komin af austr-vætnum, og sé hever þeirra breskunar í þeim atri: sem hever ekki komin. Austrvæð setur austrins højs 2, vestur austrins 1 og norður- og austur austrins 4, staðið þeim atri: verður skifti; tvö ört, þa højs austrvæð hever austrins 2.

Í fyrsta sinn er alþ. kennar seman síður fyrsti stjórar, bretar komungar frá til 6 manna, en austrvæð vestur- austrins 1 og austrvæð norður- og austur- austrins 3, staðið austrvæð norður austrins 1 og austur austrins 1. - Þa er fyrst verður aett seti einhverns leg-bjós. Þessi bjós austrvæð vestur austrins með : seti: 1, en hit verða sinn austrvæð norður- og austur austrins, staðið þa verða at-skilin, austrvæð austur austrins.

Hjörungar til e-d. skal kundin við 35 éva ólín. Við næstu grein á síður (§21: upph. f.m.) „Fyrir: „Verði notkun seti aett ... : hit aett seti:“ komi: „Verði seti leg-bjós. f.m.s. aett: i e-d., bretar jöldingu manna til

p881 adst2

þingretur : hitt aðta seti: (þer- þó hraðabringðar ákvörðun-
ina : næstu gr. hér á undan). Verði seti: fyr. lej. s. fyr. s.
aðtt, hevur þat aðstöð, en henni hafði horit, meðan
til þingretur : hitt aðta seti:"

v:3 522 upphafi frv.: „Fyrir: „Kosningarmál til alþingis”
honi „Kosningarmál til m. d. alþingis”.

v:5 523 upphafi frv.: „Dælin (i enda greinainnum):

„E nr 35 aða hevur fyrir” — falli hevit.

6. 528 sitantöldur (þe. Fr. St. o. f. egl).

v:5 fyrir hevit - ekki um 320 þær svaða. En um
frum seðhl. beth: „Tegir: „Ef þingmenn eru komnar
hevur til þingretur”, honi: „Ef þingmenn, en jörlum
i um hevit: komnas hevur til þingretur.”

„Aðrir orðnum: „Hevur komnar þó til

þe meiri, en” honi: aðstöðt hevur aðrinnar”

„Aðrir orðnum: „Hevur jörlum”, honi: „i um-

hevit: komnas”, t:ta: meiri miðunarleiðir bárust

6. 543. i. sta, miðunarleiðir go-rebra bárust

. miðunarleiðir bárust, miðad

“Mills eini 28 þús miður laðs - b. a. 2:8 jangviðl

; tvo: „vinf. , (eng. dýpu; 160) ritlo í myg. stærli

þas: þas: innar”; Þas stærli: ... this: Þas tuddan

2:8 meiri miður miður, - b. a; Þas: a. mef. a. jo. jo

Stjórnar. 1889.

Framanum. J. A. Hj. við J. um. mistast um fræ. Þessi
 wantsgalleg er ein um skípun e.d. við E. Ph. Þ. fundum
 sigi atvá tilbúgur en þa, sem var: nál., er við gatun
 sett: státtum og varit ein sagtir með, og hevum henni
 þurrt upp aftur; fyrst fránum engin frágangassökk
 at ganga at till Fr. St. Þe fél. ly till-sin og E. G. felli.
 Mitt till. fala. Sí einnig leidréttir í till. Fr. St.
 og fél., en hinum sé fyrðingarhlíður en meiri lausur.
 A. 746.

~~Gale. Guðr. borth. Þárra en óhei annat en leidréttir
 og skíping á hinum borth. A. 746.~~

Finn Þórsson telur borth. sína og félæga hafa frest til
 síns sigatís, at heim fari meðalveginum milli þeirra upprá-
 stanga, sem hafa verrit feldar. „Glem heldur þeim
 fremvegin, sem hingat til þeirri ælt um skípun e.d.,
 þat: metan alþingi var vát gefandi og síðan, at deildin sé
 at notkun heft: fyrðingar, en at notkun heft: stjórn-
 tilbúgur, ly að inngrinda níu, at frest ælt: sigi orð: meiri
 ræðingar á tætin gægtiru.“ Þe skilegt at hevra ólit
 landsbr. um, hvort frest skípulag e.d., sem ferri till.
 fer fram á, ælt: orð: notkun fröskuldu i vagi fræ. i
 aðguru stj. i ing A. 751. ~~meiri menningi til~~
Samborl. Þvíðst sigi hafa ættað varit frettu mið undir

viðajafnum. endi: meydu sér „at stjórnin mun leggja
nesta áhverfum á, hvannig löggjafarvaldinn [sic!] er komið
þyrnir: frv., en minni áhverfum á þat, hvannig e.d. fings-
ins er samsett, af hvern at eins er ekki sonrætt á sama hæf-
slum m.d.“ Táður því at þessi tilhvarandi 620 munni
ekki íst af þyrnir aðg. vanta ástæðingarsteinnum þyrnir frv.
A. 752-753.

A vorlögum Þórhalla tákun bátar breit. hafa sinni þost
og sinn galla. Skotun við till Fr.-St. og fél., at horningin
till e.d. sé fjöldaminn eftir hringars fjöldaminnar nis, og
venju þeiri, sem nis sé hér, þær sem eftir henni verði at-
eins af þær. lag-bj. og síðan jörd bj. at 8 fj. bj. met
spæföldum hornum. þær sem fyrst sé hornur eyðilundar, er
altau bj. aðstæðum meins, sem eru eum aftur fyrðra þær.
Aftær á móti: meum meum ekki nra þri vel, at öll e.d.
ré jörd bj. Ísl. aðg. vanir at hera stíker. annara fjóta
áður í þjólinn. E-d.: fingsj E ugla er öll lag-bj. (f. Þl.:
„Nei“) Þri, líkemur dem E malakommunar mill, getur hefur
„mevat“ efta hnit til lávanta, og fá þeir fá þegar sati
i e.d. (f. Þl.: „þat meða á fingsjum einnig hornir lívanda
frá Ísländi og Skotlandi“) En þeir eru hornir af
stíðarbraut meum meum og þyrnir þei fulltr. þeirna
efhengt. Vilji meum takeg fyrirkomuleg eftir E ugla.

Stjórn. 1889.

þá óttu meum og at taka þat eftir þeim, at allt hafi ekki fræ. vett : fjármáleum. Næsti málstofan í Englandi - um efnri málstofuna er ekki at veta : fjármáleum - ætluv eigi stundist upp á tollum, sköttum við öðrum í lögunum, við heldur fjármálförnum fram gefir þat, sem stjórnin hittur um sjálf.

Hálfing Engla hefur og hitt aðsta vald gfið allri hagjöf nýlenduranna.

Ekkis til meins at taka upp eitt einasta atrið: in stjórn. Engla; þat getur aldrei orðið minnslit því við heldur orðið oss til framfarar. En til fers að mið agt: fó : ein levari breytt fræ. : fyrjóð lega stefnu at lau ferum. Fó at vera með feri, at a-d.-ment: skiput kómuu jörlkj. feru. -- „Ig leveringa sem fer, verður a.d. eftir fræ. fersu, hvar borth., sem teknir er, ; haldssamani en mi (Gildi); „þat er mi kostur“). Jó, frá minni sjónarmundi, en ekki skotad frá fyrjóð frærisum anna sjónarhlut“! [Tölueft af næðu A.D. vinðst hér]. 753-755.

Síður. Annaðan segist meum vanda með bort. Fr. St. og fó feri at fer, geri kulsverðan lagfæringer á fræ. á þeim stut, sem fer eigi við, en samt sé lengst frá því at henni at huglist fræ. sjálft sva sem þat mi sé orðið.

A. 759.

9881 - djt)

Ánni Thorsteinsson varð borth. í A. Glj. og fél. en takmarkað
 það feng með: sem varr var höfumur, en sem varr alls-eigi
 að henni at gera minna eða takmarka. Borth Fr. Sl. og fél.
 e-t.-v.-álitlegri, en þó þarf hinn að hringa með. Fr. v. það, sem
 alþ.-hefur samb. um miðja skiptun um að sváta Anna, hefur ekki
 eitt fengit legegildi, en til þess borth. geti varit möguleg
 þarf fr. at fá legegildi, með heldur minni trygging varð:
 fyrir, at: borur. ráði vilji fyrjófari innar, heldur en: að sváti
 með 3 miðumnum. „En fr. en hér: til. hvarki teknit tillit
 til Vestmannaeyja, þampst at Anna sé fengjáin þær, sem
 þó er hafið at aður hundruð og hefur 3500 í lína. Það gau
 voron at vísu fóldar: deildinni að hringa sendir þær, sem eg
 gerð: miðv. miðloku. Vestmannaeyja eru að sváta innar; en
 eg innunda mír, at átakur en þampst einn at að h. vik
 en miðloku frá politískum réttindum, fyrstu meðum at
 hitta: hringum sig. Það varð stóll eg take fast fram.
 at vannjöfumurinn á milli að sváta er ekki sem hinn
 at: at veva. Sutur- og Austur- að sváti með 16000, ða at
 fréttaldir fengjávilek 27000 í línum, at: at lejósa h. meðum
 til e.d., Vestur- að sváti með 18000 í línum h. en Norður-
 og Austur- að sváti með 27000 í línum af til e.d., ða at
 þess at Sutur- að sváti, sem hafur næstum eins managa
 í lína, at: at eins at lejósa h. Sutur- og Vestur- að sváti með